Dimecres 1 d'Advent

Text de l'Evangeli (*Mt* 15,29-37): En aquell temps, havent-se'n anat d'allí, Jesús vingué a la riba del mar de la Galilea. I pujant a la muntanya, s'asseia allí. I se li acostaren grans multituds, portant amb ells coixos, cecs, esguerrats, muts, i molts altres; i els posaven als seus peus, i ell els guarí. De tal manera que la gent s'admirava dient que els muts parlaven, els esguerrats quedaven sans, els coixos caminaven i els cecs hi veien. I glorificaven el Déu d'Israel.

Jesús, convocats els seus deixebles, digué: «Em commou la gent (...)».

El Fill de Déu s'encarnà per la nostra salvació

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui, aquest panorama de guaricions (signe de salvació!) interpel·la la controvèrsia sobre el messianisme de Jesús: ¿ha redimit veritablement Israel? La missió, tal com Ell l'ha viscuda, segurament no es correspon amb l'expectativa de la salvació messiànica immediata que tenien els homes, que se sentien oprimits no tant pels seus pecats, sinó per la misèria de llur existència.

Sant Josep rebé l'ordre de posar un nom al Nen; el mateix nom que l'àngel havia indicat també a Maria: "Jesús", que significa "Déu és salvació". L'àngel que parlà en somnis a Josep esclarí en què consisteix aquesta salvació: "El salvarà el seu poble dels seus pecats".

—Si l'home trastoca la seva primera i fonamental relació —la que té amb Déu— aleshores ja no resta res més que pugui estar veritablement en ordre. Jesús vol assenyalar a l'home el nucli del seu mal i fer-lo comprendre: si no ets guarit en "això", no obstant totes les coses bones que puguis trobar, no quedaràs vertaderament curat.